

komme til at tære stærkt paa dem, medens Kasserne ikke i de gode Aar for disse Patienter, hvor de ikke var syge, havde haft Indtægter fra dem. Mine Betæneligheder ved dette Forslag bestyrkedes ved Konferencer med Sygekasseinspektøren, og yderligere kom dertil en Henvendelse til mig fra et af de mest sygekassekyndige Mennesker her i Landet, nemlig nuværende Borgmester P. J. Pedersen, der indtrængende advarede mig mod at tiltræde dette Forslag, saaledes som det var udformet, idet han forudsagde, at der vilde opstaa meget stærke, vistnok uovervindelige Vanskeligheder ved dette Forslags Gennemførelse. Saaledes udtalte en overmaade sygekassekyndig Mand sig om dette Forslag. Jeg vil i den Anledning indtrængende henstille til de ærede Forslagsstillere at tage dette Forslag tilbage. Jeg har, som jeg sagde, set de Goder og den Interesse, der er ved dette Forslag, og jeg vil gerne love at lade det undersøge af en lille sagkyndig Kommission for at se, hvad der kan komme ud af det. Men Sygekasserne kan i Øjeblikket af tekniske og økonomiske Grunde ikke modtage dette Forslag. Jeg anmoder derfor indtrængende det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, hvis Interesse for Sygekasserne og Sygeforsikringen jeg fuldt ud anerkender, om af Hensyn hertil at tage Ændringsforslaget tilbage.

Til det ærede Medlem Hr. Willesen skal jeg blot bemærke, at jeg naturligvis er glad ved, at han kan gaa med til Nedskæringen paa de to Punkter. Derimod beklager jeg, at han ikke kan gaa med til Nedskæringen fra 3 Kr. til 2 Kr. paa Medlem, og jeg maa sige, at jeg har lidt Vanskelighed ved at forstaa det ærede Medlems Stilling her. Jeg forstaaer nemlig, at det ærede Medlem tilhører et Parti, hvis Opgave det er overhovedet at faa alle offentlige Udgifter ikke alene bragt ned, men bragt ud af Verden. Naar der da her foreligger et Forslag, som gaar ud paa at nedbringe de offentlige Udgifter paa et enkelt Punkt med 33 pCt., staar jeg unægtelig uforstaaende overfor, at det ærede Medlem vil stemme imod.

Til Slut skal jeg blot endnu en Gang takke Udvalget for dets Arbejde med dette Lovforslag og anbefale at stemme for de 17 Ændringsforslag, som er stillet fra Sundhedsministeriets Side.

Ordføreren (Chr. Sogaard): Efter den højtærede Sundhedsministers Udtalelser kan jeg fatte mig temmelig kort, men jeg har et Par Bemærkninger til de ærede Ordførere for de andre Partier.

Naar de ærede Medlemmer Hr. Weygaard og Hr. A. M. Hansen, som vel begge vil stemme imod dette Nedskæringsforslag og stemme imod de Ændringsforslag, som vi har stillet for at holde Udgifterne nede paa dette Punkt, mener, at de Forslag, her er stillet, vil ødelægge Sygekasserne, idet de hævder, at enkelte Sygekasser har store Underskud, og at Sygekasserne ikke er i Stand til at bære de Nedskæringer, her er Tale om, vil jeg sige, at naar man skal have Balance paa et Regnskab, kan man jo faa det baade ved at forøge sine Indtægter og ved at søge at begrænse sine Udgifter. Der er ikke Tvivl om, at naar der for enkelte Kasser — jeg tænker her navnlig paa de sønderjydske Kasser, hvorfra der er sket Henvendelser — er økonomiske Vanskeligheder til Stede, er Forholdet det, at disse Kasser har paataget sig større Forpligtelser, end de forhaandenværende Indtægter tillader. Det, som vore Ændringsforslag gaar ud paa, er jo navnlig at begrænse og komme Misbrugene med Hensyn til Sygekasselovens Praktisering til Livs. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen ønskede ikke, at vi skulde tale om disse Misbrug, han advarede imod det. Men selv om vi ikke her fra Rigsdagens Side taler om disse Misbrug, kan det ærede Medlem være sikker paa, at ude i Landet, ogsaa i de Kredse, som staar ham politisk nær, er man ganske klar over, at der sker Misbrug af de sociale Love, og det er Befolkningens Ønske, at vi herinde fra lægger Tingene til Rette paa en saadan Maade, at disse Misbrug bliver saa faa som muligt.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen gjorde mig den Ære at oplæse et Stykke af en Tale, som jeg havde holdt her i Rigsdagen i 1923. Jeg har i den Anledning set Talen efter, og jeg synes egentlig, det under de givne Forhold var en ganske god Tale, som jeg ikke har nogen Grund til at fortryde. Men det ærede Medlem maa være klar over, at naar der gaar en Aarrække, forandrer de givne Forhold sig meget betydeligt. Jeg vil for Resten gøre det ærede Medlem opmærksom paa — det har han ikke lagt Mærke til —, at jeg hentydede selv til den Tale i min Ordførertale under Lovens første Behandling og udtalte da, som jeg udtalte i 1923, at dette var det Punkt, hvor man sidst skulde skære ned. Men vi har jo som Medlemmer af Rigsdagen ogsaa en Forpligtelse til at tage Hensyn til de foreliggende økonomiske Forhold. Som gammelt Sygekassemedlem og Sygekasseformand har det ikke været med Glæde, jeg er gaaet med til disse Nedskæringer, men jeg har, som Forholdene er her i Landet paa Pengevæsenets Omraade,